

El Conservatori, ben conservat

À Epitafi. PER MOSSÈN GUDIOL

Estimadíssims germans i germanes. Una de les activitats amb més requesta de la Festa Major d'aquest any ha estat la visita al teatre Conservatori que, amb una bona rentada de cara, ha recuperat l'esplendor que, per motius d'antiguitat i solera no tindrà mai el Kursaal. Déu sap, però, que, en el cas d'aquest equipament, han ben girat les tornes. En l'anterior mandat, el govern municipal i un bon nombre de tècnics il·luminats van plantejar enderrocar-lo! I, davant del possible error majúscul, l'alcalde Junyent i companyia es van encomanar a Nostre Senyor per escollir-ne democràticament el futur. Gràcies a Déu ?i tot i que la participació no va ser gaire espatarrant? la ciutadania va decidir salvar l'espai i recuperar-lo per a la ciutat. Com molt bé sabem, hi ha designis que només el Pare Reverendíssim pot esgrimir, però, en el cas que ens ocupa, la decisió no podria ser més encertada, no tant per l'encant que pugui tenir un edifici que supera la centúria i es va erigir aprofitant una de les parets d'un edifici religiós ?que també? sinó perquè la configuració futura de l'espai Sant Domènec farà goig. Potser l'excusa serà el parc temàtic al voltant de Sant Ignasi, però la complementarietat entre teatre i espai cultural no podria ser més encertada.

No obstant això, siguem justos. La salvació com Déu mana del Tori no treu que, d'una banda, s'hi hagi de bastir una activitat i un dinamisme que n'impedeixin la degradació i l'abandó i, de l'altra, la necessitat imperiosa d'esponjar i dignificar el centre històric i deixar dempeus només aquells edificis amb interès patrimonial o aquells immobles que garanteixin una qualitat de vida digna. Només així, ho sap Déu, aconseguirem regenerar el barri vell i li atorgarem els atractius que contribuiran a recuperar-lo, sobretot, per als veïns. Quant de temps tardarem a engegar activitats a l'Anònima? Valga'm Déu! Si ho deixem empolsinar i ho mantenim tancat i barrat passarà el mateix que al Conservatori o, el que és pitjor, a l'auditori de Sant Francesc. Cal donar-hi la vida que Nostre Senyor ens ha brindat per passar per aquest món amb la joia i la generositat que ens fa viure harmònicament en comunitat. Per tant, no ens ha de fer por que les excavadores facin net de tot allò que no contribueixi a fer més habitable en centre històric de la ciutat i el converteixi en referència per als visitants i per a tots aquelles i aquells que se senten orgullosos de ser manresans. Un centre més lluminós i en el qual entri, des del cel, la claror de l'Altíssim i s'hi respiri activitat i es vibri amb l'anar i venir de gent ens convertirà en una ciutat de primera.